

طی اقدامی نادر در مجلس صورت گرفت

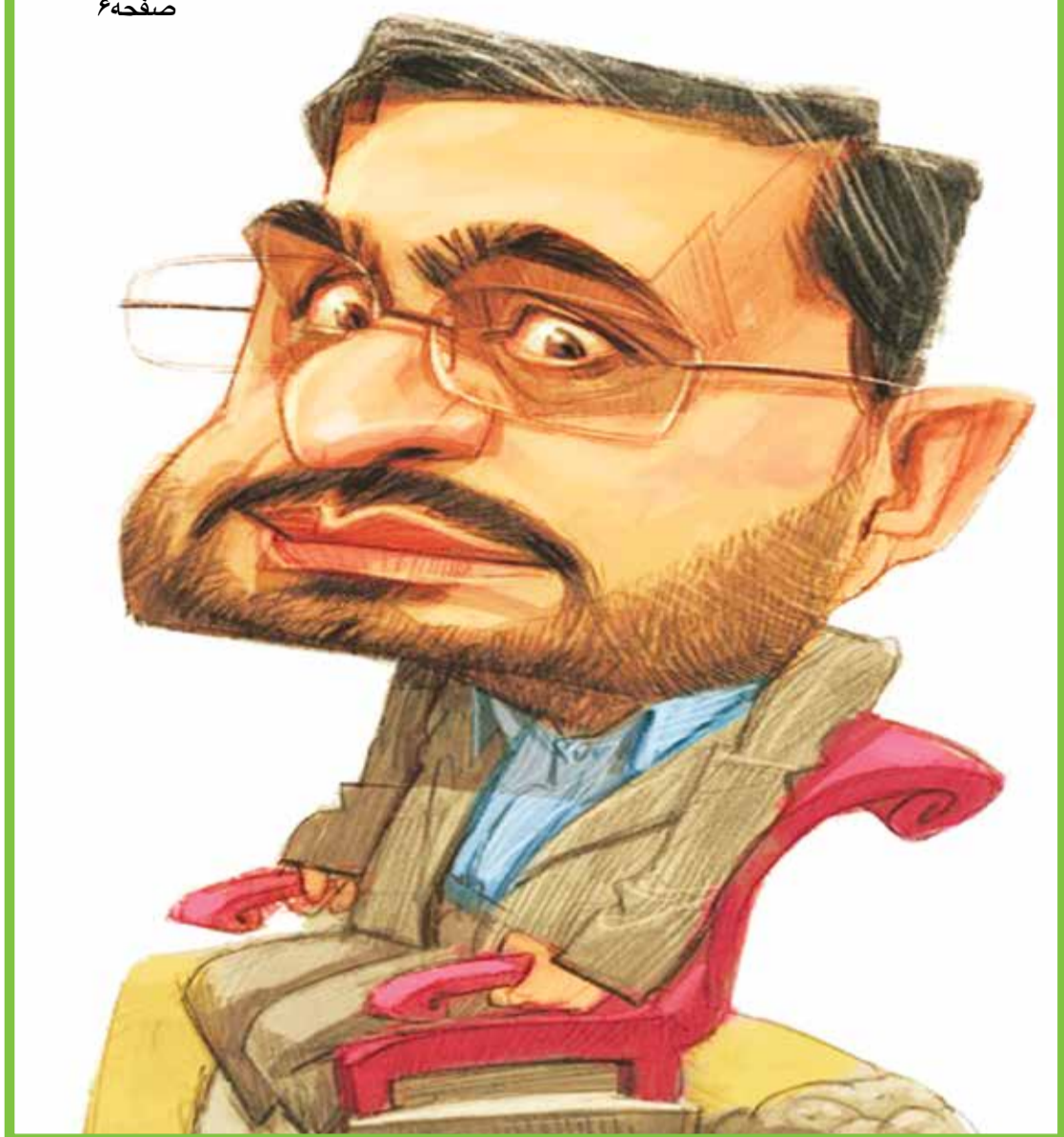
مخالفان مذاکره توافق را بررسی می کنند!

روز گذشته کمیسیون ویژه بررسی برجام با حضور ۱۵ نماینده از میان ۲۴ نامزد خواهان عضویت در این کمیسیون، صورت رسمی به خود گرفت اما در میان علامت سوال‌های فراوانی در اذهان، در خصوص عملکرد و ترکیب این کمیسیون ایجاد شده است. نکته حائز اهمیت در مورد این کمیسیون، ترکیب پانزده نفره آن است. چراکه بیش از نیمی از اعضای آن را دلوپسان حاضر در بهارستان تشکیل می‌دهند جالب تر آنکه از این ۱۵ نفر ۵ نفر آنها از اعضای جبهه پایداری هستند

صفحه ۲

تبرئه در کهریزک

صفحه ۶

گزارش آفتاب بزد از چرایی اظهارات اخیر رئیس جمهور شورای نگهبان ناظر است نه مجری

به همراه گفتارهایی از فاضل میندی و جلالی زاده

۶

آفتاب بزد گزارش می‌دهد

فشار مافیای میوه بر دولت

۱۲

آفتاب بزد گزارش می‌دهد

ایران در انتظار فرار معکوس منزها

کارشناس ارشد بانک جهانی:
فرار معزها ۲ برابر درآمد نفتی
به اقتصاد ایران زیان می‌زند!

۵

روایت معاون سازمان غذا و دارو
از وضعیت دارویی بیماران سرطانی:

هزینه ۶۰۰ میلیونی برای ۲۳ روز زنده ماندن بیشتر!

۱۴

سرمقاله

یک اتفاق بامزه در مجلس! [سیدعلیر شاکر می]

پس از کش و قوس‌های فراوان بالاخره کمیته ویژه مجلس جهت بررسی توافق هسته‌ای یا

همان برجام روز گذشته تشکیل شد. اگرچه درباره چرایی تشکیل و نحوه عملکرد این کمیته همچنان اما و اگرهای فراوانی وجود دارد و حتی مشخص نیست قرار است خروجی چنین کمیته ای چه باشد اما نکته جالب توجه در مورد این کمیته که بیش از سایر موارد تو ذوق می‌زند ترکیب آن است! یعنی در کمیته فوق چهاردهایی حضور دارند و درباره آن اظهار نظر می‌نمایند که صدرصد مخالف توافق هسته ای و اساسا مذاکره هستند! تعجب نفرمایید! درست نوشته‌ام، کسانی که جزو مخالفان مذاکره و توافق هسته‌ای بودند اکنون در این کمیته حضور دارند تا در مورد جزئیات و کلیات آن بحث و بررسی نمایند! شاید فکر کنید ایران ما چنین اتفاقاتی رخ می‌دهد و همه نیز درباره آن سکوت می‌نمایند. به راستی چهره‌ها و افرادی که در طول مذاکرات هسته‌ای طی دو سال گذشته بر سر و صورت خود می‌زدند که چرا بسا غریب در مورد حق مسلم خود مذاکره می‌نماییم و در رسانه‌های شان دستاوردهای تیم مذاکره‌کننده را «هلوکاست هسته‌ای» خطاب می‌نمودند چگونه و با چه فرمولی قرار است توافق بزرگ را حلاجی نمایند؟ واقعا باور کردنی و قابل فهم نیست که این افراد با چه استدلالی حاضر شدند موضوعی را بررسی نمایند که از اساس با آن مشکل داشتند! معمولا مرسوم است وقتی کسی با موضوعی از اساس و ریشه ای مشکل دارد دیگر نیازی نمی‌بیند وارد جزئیات آن شود و درباره آن اظهار نظر نماید چه برسد به آنکه آن را سبک و سنگین کند. جا دارد مجلس محترم و کسانی که در این باره صاحب نفوذ تصمیم گیرند در این باره وارد میدان شده و فکری برای این موضوع نمایند. به هر حال اکنون و در همین ابتدای امر مجلس به شکلی وارد موضوع توافق هسته ای شده است که ابهامات فراوانی مطرح است. ای کاش حداقل کسانی در این کمیته حضور داشتند که اساس مذاکره و توافق را قبول داشتند و تنها در مورد بخشی از آن مسئله داشتند. به نظر می‌رسد برخی از آقایانی که در این کمیته حضور دارند آدرس را اشتباهی آمده‌اند و باید در کمیته‌ای حضور می‌یافتند که شاید می‌بایست در زمان مذاکرات دکتر جلیلی تشکیل می‌شد!

محمدرضا عارف:
**رقیب اصلاحات
در صدد ایجاد
تفرقه است**

سخنگوی وزارت خارجه آمریکا:
**انتقال اس ۳۰۰
به ایران
ممنوع نیست**

مشاور امور بین‌الملل رئیس مجلس تشریح کرد
**مشکل مالی
دلیل کم شدن
کمک ایران به مقاومت**

یادداشت ۱
پالس‌های خطرناک
[احسان سپهوند]

روزنامه کیهان از ابتدای شروع نشست اعضا ۵+۱ همواره دلوپسای خود را با اختصاص تیتروهای اول صفحه خود به ناکارآمدی توافقات هسته‌ای اختصاص داده تا جایی که کمتر نسخه‌ای از شماره‌های روزنامه، بدون تیتروهای مزبور از آن دیده شده است. در مقاله ای به تاریخ ۲۷ مرداد ماه روز چهارشنبه به عنوان فرمول برد-برن این بود؟ در این نوشتار، نویسنده به دنبال این است که با ذکر دلایلی به برنامه ریزی سیستماتیک اصلاح طلبان (طی دوران مذاکرات) زورند توافق هسته‌ای ببردازد. در این نوشتار به گفته‌های احمد خرم اشاره شده که طی آن ایشان پیروزی در مذاکرات را پلی به سوی افزایش نفوذ سیاسی دولت در قوه مقننه دانسته و می‌گوید: «با توجه به روند نزدیکی اصلاح طلبان به دولت طی دو سال اخیر به جرات می‌توانم ادعا کنم از پیش برنده انتخابات مجلس، اصلاح طلبان هستند. کسی که بتواند خوب میوه‌های توافق لوزان را بچیند برنده‌بانه لوزان در عرصه داخلی است.» سپس بخشی از گفتگوی فلیپ هاموند با روزنامه الشرق الاوسط را به عنوان دومین سند بهره برداری اصلاح طلبان از توافقات ذکر کرده و از ایشان نقل قول می‌شود: «ما باید امیدوار باشیم که اصلاح طلبانی که می‌خواهند ایران نقشی مثبت تر ایفا کنند، بحث را به نفع خود تمام کنند.» در گام سوم گفته‌های جان کری است که اخیرا در جلسه شورای روابط خارجی آمریکا در جهت توافق وین می‌گوید: «آنچه می‌دانم این است: دوستان! اگر به این توافق پشت کنیم، یک پیام بزرگ به تندروها می‌فرستیم و آنها احساس خوبی پیدا می‌کنند و ما شاهد آن خواهیم بود. چه کسی می‌داند که در انتخابات چه می‌شود؟ اما روحانی و ظریف که خود را فدای مذاکره با غرب به خطر انداختند و توانستند با غرب مذاکره کنند و به یک نتیجه برسند، به نظر به دردرس جدی می‌افتند.» کیهان در ادامه مقاله خود به بزرگ نمایی مطلب پرداخته و اصطلاحا با قصد شلیک نهایی به بخشی از گفته‌های اندیشکده آمریکایی «مرکز امنیت امریکای جدید» به عنوان مدعا اشاره می‌کند و نقل می‌کند این مرکز که روابط بسیار نزدیکی با دولت اوباما دارد و از آن به عنوان تیم فرعی دولت اوباما یاد می‌شود در گزارشی اعلام می‌کند که: «با سرمایه‌گذاری روی توافق هسته‌ای باید به دنبال ایجاد اصلاحات سیاسی و تداوم حمایت آمریکا از فعالان حامی ایجاد اصلاحات در ایران بود و آمریکا باید استراتژی تهاجمی ترویج اصلاحات سیاسی و اجتماعی در ایران را دنبال کند. آمریکا به این موضوع که قبل از انقضای توافق هسته‌ای، شاهد اصلاحات سیاسی در ایران باشد علاقه زیادی دارد. ارتباط با نهادهای غیردولتی و مدنی ایران باید تقویت شود.» نویسنده در نهایت این مقاله بازی برد-براین را چگونه تعبیر می‌کند که آمریکا منافع ملی اش و اصلاح طلبان رویای برد در رقابت‌های آتی انتخابات را بازی برد می‌دانند.

ادامه در صفحه ۱۵

یادداشت ۲
دولت «تدبیر» میراث دولت «مهرورز»
[مهدی مالیری • روزنامه‌نگار]

این استدلال که می‌گویید مخالفان دولت تدبیر و امید عیب‌ها را می‌گویند و موافقان نیازی نیست این کار را بکنند، استدلال چندان درستی نیست! دولت تدبیر و امید در طول دوسالی که فرمان ماشین قوه اجرایی کشور را به دست گرفته، از عهده کارهای نمایانی برآمده که می‌تواند مایه نازش و گردن‌فرازی اش باشد. بزرگ‌ترین آن شاید این باشد که تا آنجا که توانسته سعی کرده از «کاراکتر» دولت پیشین و بیماری که دامنگیر سیاست‌های اقتصادی و سیاسی بود، فاصله بگیرد. با این همه اما، ضرب‌المثل شیرینی میان انگلیسی زبان‌ها رواج دارد به این مضمون: «سیب زمینی داغ را نمی‌توان در دستانت خود نگه داشت» این ضرب‌المثل کنایتی است به تصمیمات خسارت بار و نامعقولی که می‌باید هرچه زودتر از دست آنها خلاص شد. در دولت کنونی نیز به کار بستن سیاست‌هایی که به بن بست رسیدنش در دولت «مهرورز» به اثبات رسیده است، حکم همان سیب زمینی‌های داغی را دارند که می‌باید دولت تدبیر، هرچه زودتر دست از آنها بشوید!

نامه‌نگاری بااست. عریضه‌نویسی خلاق به مسئولین در سفرهای استانی از جمله سیاست‌های ناکارآمد دولت گذشته بود که سوگمنده در دولت تدبیر نیز بیش و کم پیگیری می‌شود و از هر گوشه که بنگریم جزو نقاط مثبت دولت فعلی به حساب نمی‌آید. این ماجرا تا آنجا بالا گرفته است که رییس دولت در جلسه اخیرش به هیئت وزیران توصیه کرده که نسبت به پاسخگویی به «لمه» های مردم در «سفرهای استانی» جدیت بیشتری نشان دهند. سیاست عریضه‌نویسی افزون بر این که عدم حساسیت دولت تدبیر را به فقدان نهادهای حرفه‌ای سیاسی و رواج آفاتورسیم به رخ می‌کشد، به «روحه تکروی» شهروندان نیز پروبال می‌دهد. به عبارت دیگر، نامه‌نگاری شهروندان به دولت‌مردان به این توهم دامن می‌زند که هر کسی بی توجه به منافع دیگری و کار جمعی که نیاز هرگونه سیاست ورزی و مطالبه‌خواهی است، بر فایده‌مندن: از آزادی‌های شخصی و خصوصی می‌توانید بخواسته‌هایش دست باید بزرگ‌ترین آسیب جان گرفتن روحیه تکروی در شهروندان کاهش روز افزون همبستگی اجتماعی و تهی تر شدن حساب بانکی «سرمایه اجتماعی» است که این معضل برای کشوری که هر آینه خطر بلاهای طبیعی مثل سیل و زلزله تهدیدش می‌کند و نیازمند روحیه جمعی و کار گروهی است، به هیچ رو نوبد روزهای خوشی نیست. سیاست نامه‌نگاری به دولت‌مردان که جزو سیاست‌های اصلی دولت گذشته بود، اگر سود و ثمری داشت، نشان دادن بی حاصلی این جنس سیاست‌های پر هزینه بود. برای دولت تدبیر که اعتبارش را بیش از هر چیز از زوایه گرفتن از «هنش» دولت مهرورز اندوخته است، ضروری است تا سپهرمینی‌های داغی را که به ارث برده است، هرچه زودتر زمین بگذارد!

یادداشت ۳
راه بده؟!
[سید حمید کلاتری • معاون وزیر کار و تعاون]

در سفر به یکی از کشورهای آفریقایی در مسیر جاده تابلویی دیدیم که قیلا جایی ندیده بودم در تابلو نوشته بود: Give way این نوشته جدید بود و خیلی جلب توجه کرد. با قدری تأمل و سوال از دوستان محلی دیدم مفهوم ساده ای دارد که در بسیاری از مسائل زندگی و ارتباطات اجتماعی ما نیز کاربرد دارد، پیام ساده تابلو این بود که ماشینی‌ها در جاده رعایت حال یکدیگر را بنمایند و هوای ماشینی پشت سری خود را داشته باشند و اگر سرعتشان کم است و ماشینی پشت سرشان می‌خواهد با سرعت بیشتری برود و یا سبقت بگیرد راه را برای رفتن او باز کنند. یک رسم خوبی هم بین رانندگان کامیون و ترلر در جاده‌ها در گذشته بیشتر رایج بود که با زدن راهنمای سمت چپ خود به ماشین پشت سر اعلام می‌کردند که اگر می‌خواهد سبقت بگیرد مانعی نیست و راه باز است، و این نشان از یک رفتار مناسب اجتماعی و ارتباطی ناشی از احترام به حقوق دیگران در رانندگی در جاده‌ها داشت.

اما نکته‌ای در استفاده از این پیام قابل توجه می‌باشد که این دو کلمه «راه بده» در بسیاری از تعاملات و ارتباطات اجتماعی بین مردم و بین مردم و دولت کاربرد دارد؛ که به اختصار به مواردی از آنها می‌پردازم. اگر ما بر این باور باشیم که در زندگی روزمره و در برخورد با دیگران باید راه بدهیم یا راه باز کنیم، با میدان بدهیم خیلی زندگی را شیرین تر می‌سازیم. مثلاً وقتی در هنگام رانندگی به عابر پیاده ای در سر چهار راه بر می‌خوریم که قصد عبور از خیابان دارد و ما سرعت خود را کم می‌کنیم و با توقفی خیلی کوتاه به او راه می‌دهیم و آن عابر، دستنی حاکی از تشکر تکان می‌دهد و با لبخندی از ما تشکر می‌کند چه احساس خوبی به ما او دست می‌دهد یا ماشینی در مسیری برای گردش به چپ و ورود به یک خیابان یا کوچه فرعی از شما که مستقیم می‌آیی راه می‌خواهد و شما تأمل و توقفی می‌کنی و راه می‌دهی و متقابلا برای شما دستنی تکان می‌دهد و شما هم تسمی می‌کنید و می‌روید و هر دو شاد می‌شوید یا در صف خرید در فروشگاه یا میدان تره بار شما که بار و خرید زیادی دارید به کسی که یکی دو قلم خرید داشته تعارف می‌کنید و نوبت خود را می‌دهید و به نوعی راه می‌دهید و او از شما تشکر می‌کند. این مثالها را می‌توان به موضوعات مختلف در زندگی روزمره تعمیم داد در سوار شدن به اتوبوس، مترو، بی آر تی، در جا دادن به پیر مرد یا پیر زنی که توان ایستادن ندارند، در مهمانی‌ها و پذیرایی‌ها، در پارک کردن خودرو و موارد مشابه زمینه‌هایی است برای راه دادن به دیگران که می‌توان با تذکر به خود و توجه بیشتر راه دادن را تمرین و از این طریق زندگی را سهل تر، آرام تر و مفیدتر ساخت.

ادامه در صفحه ۱۵

مشاور امور بین‌الملل رئیس مجلس تشریح کرد
مشکل مالی دلیل کم شدن کمک ایران به مقاومت

مشاور امور بین‌الملل رئیس مجلس شورای اسلامی ایران در گفتگویی با وبگاهی فلسطینی اعلام کرد ایران با سفر رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین مخالفت کرده است. به گزارش فارس، «حسین شیخ الاسلام» گفت: «تهران درخواست «محمود عباس» (ابومازن) رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین را برای سفر به ایران رد کرده است. وی افزود اینکه رهبران سازمان آزادیبخش فلسطین «ساف» اعلام کردند سفر عباس در ماه اکتبر خواهد بود و تماس‌ها برای اتمام مقدمات این سفر ادامه دارد، صحت ندارد. شیخ الاسلام تصریح کرد: آنها بیشتر از یک بار خواستار سفر به ایران بودند و ما تا این لحظه نپذیرفته‌ایم، آنها اخیرا درخواست خود را تکرار کردند و ما پاسخ مثبت نداده‌ایم. وی افزود: ایران مصر به ادامه حمایت از خط مقاومت و اعضای مقاومت است و هیچ طرفی در جهان نخواهد توانست دوستی میان تهران و مقاومت که حماس در مقدمه آن قرار دارد را از بین ببرد؛ روابط ما با حماس استراتژیک است. شیخ الاسلام در ادامه وجود هرگونه اختلافی با حماس را تکذیب کرد و گفت: طرفین (ایران و حماس) اختلافات درباره سوریه را کنار گذاشته‌اند و

هاکوپیان

کلکسیون دامادی و مجلسی
با استایل و پارچه‌های ایتالیایی
در فروشگاه‌های سراسر کشور

۰۲۱-۸۸۸ ۲۳۴۱۲
HACOUPIAN.NET